

საქმე №1/ბ-34-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

9 თებერვალი 2018 წელი

თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა

ზაზა ჭანტურიძის **მდივნობით,**

სახელმწიფო ბრალმდებელი: თ-----ის,

მსჯავრდებულ: ბ-----ის,

მონაწილეობით,

ქ. თბილისის ისანი-სამგორის რაიონული პროკურატურის პროკურორის რ-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ბ-----ის მიმართ, დაბადებულის 1-----ს, საქართველოს მოქალაქის, პირადი №2-----ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრირებულის: თ-----, ფაქტობრივად მცხოვრების: თ-----ში, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის პირველი ნაწილით (7 ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (7 ეპიზოდი).

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 30 ნოემბერის განაჩენით:

1) ბ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 14 აგვისტოს ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

2) ბ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 21 აგვისტოს ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა

მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 19 სექტემბრის „ს-----ი“-ს პირველი ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

13) ბ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 19 სექტემბრის „ს-----ი“-ს მეორე ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

14) ბ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 28 სექტემბრის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა, შთანთქმა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, ბ-----ს დანაშაულთა ერთობლიობით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ბ-----ს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოცუებით.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის აგვისტოს თვეში, ბ-----მა განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ბ-----მა ო-----ს სთხოვა, რომ მისთვის გამოეტანა სწრაფი სესხი შპს „4 ფ-----ან“ ,რომელსაც შემდგომში თვითონ დაფარავდა. ო-----მა სპს „4 ფ-----ან“ ინტერნეტის მეშვეობით მოითხოვა სწრაფი სესხი 650 ლარის ოდენობით. აღნიშნული თანხა ჩაირიცხა ო-----ის სახელზე არსებულ საქართველოს ბანკის ანგარიშზე. მათ იმავე დღეს ო-----ის სახელზე არსებულ საქართველოს ბანკის ანგარიშზე გააქტიურეს ინტერნეტ ბანკის მომსახურების სერვისი, სადაც ბ-----მა საკონტაქტო ტელეფონის ნომრად მიუთითა თავისი სიმ ბარათის ნომერი: 5-----, რის შემდეგაც თანხა „პლასტიკური ბარათი და სხვა რეკვიზიტები წაიღო ბ-----მა იმ მოტივით, რომ თითქოს აღნიშნული საბანკო რეკვიზიტების გამოყენებით დაფარავდა შპს „4 ფ-----ან“ ო-----ის სახელით აღებულ სწრაფ სესხს. ამის შემდეგ ბ-----ის 2015 წლის 14 აგვისტოს ო-----ის სახელით დარეგისტრირდა შპს „T-----ს“ ელექტრონულ ვებგვერდზე და გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ, რომელშიც მიუთითა ო-----ის პირადი მონაცემები, საკონტაქტოდ კი საკუთარი სიმ-ბარათის ნომერი. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 14 აგვისტოს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „T-----ს“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 100

ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ-----ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დაეუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „T-----ს“ მიაღება 100 ლარის მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----ი 2015 წლის 21 აგვისტოს ო-----ის სახელით დარეგისტრირდა შპს „ს-----ის“ ელექტრონულ ვებგვერდზე და გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ, რომელშიც მიუთითა ო-----ის პირადი მონაცემები. საკონტაქტოდ კი საკუთარი სიმ-ბარათის ნომერი. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 21 აგვისტოს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „ს-----ის“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 200 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ.თბილისში ჯავახეთის ქუჩა N-44-ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დაეუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „ს-----ს“ მიაღება 200 ლარის მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 26 აგვისტოს ო-----ის სახელით შპს „T-----ს“ ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 26 აგვისტოს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „T-----ს“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 100 ლარის ოდენობით, რომელსაც 2016 წლის 26 აგვისტოს ქ.თბილისში მეტრო ვარკეთილში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაეუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „T-----ს“ მიაღება 100 ლარის მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ

ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 26 აგვისტოს ო-----ის სახელით შპს „T----ს“ ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 26 აგვისტოს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „T----ს“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 100 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე 2016 წლის 26 აგვისტოს ქ. თბილისში მეტრო ვარკეთილში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „T----ს“ მიაღდა 100 ლარის მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 27 აგვისტოს ო-----ის სახელით შპს „T----ს“ ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 27 აგვისტოს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „T----ს“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 100 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ-----ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „T----ს“ მიაღდა 100 ლარის მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 27 აგვისტოს ო-----ის სახელით დარეგისტრირდა შპს „ქ-----“-ს ელექტრონულ ვებგვერდზე და გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ, რომელშიც მიუთითა ო-----ის პირადი მონაცემები, საკონტაქტოდ კი საკუთარი სიმ-ბარათის ნომერი. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 27 აგვისტოს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „ქ-----“-ს მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 150 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ-----ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „ქ-----“-ს მიაღდა 150 ლარის მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 7 სექტემბერს ო-----ის სახელით შპს „ქ-----“-ს ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ, ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 7 სექტემბერს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „ქ-----“-ს მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 225 ლარის ოდენობით, რომელსაც ქ-----ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „ქ-----“-ს მიაღდა 225 ლარის მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოცულებით.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 7 სექტემბერს ო-----ის სახელით შპს „T---ს“ ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 7 სექტემბერს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „T---ს“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 100 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ-----ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „T---ს“ მიაღდა 100 ლარის მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოცულებით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 16 სექტემბერს ო-----ის სახელით შპს „ქ-----“-ს ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ, ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 16 სექტემბერს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „ქ-----“-ს მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 300 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ-----ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „ქ-----“-ს მიაღდა 300 ლარის მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოცულებით.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 17 სექტემბერს ო-----ის სახელით შპს „T----ს“ ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 17 სექტემბერს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „T----ს“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 100 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ-----ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „T----ს“ მიაღდა 100 ლარის მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოცულებით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 18 სექტემბერს ო-----ის სახელით შპს „ქ-----“-ს ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ, ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 18 სექტემბერს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „ქ-----“-ს მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 375 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ-----ში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „ქ-----“-ს მიაღდა 375 ლარის მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოცულებით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----ი 2015 წლის 19 სექტემბერს ო-----ის სახელით შპს „ს-----ის“ ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 19 სექტემბერს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „ს-----ის“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 200 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ. თბილისში

მეტრო ვარკეთილში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დაეუფლა ბ-----ი. ბ-----
---ის ქმედებით შპს „ს-----ს“ მიადგა 200 ლარის მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----ი 2015 წლის 19 სექტემბერს ო-----ის სახელით შპს „ს-----ის“ ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ. ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 19 სექტემბერს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე შპს „ს-----ის“ მიერ ჩაირიცხა ფულადი თანხა 300 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ. თბილისში მეტრო ვარკეთილში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დაეუფლა ბ-----ი. ბ-----
---ის ქმედებით შპს „ს-----ს“ მიადგა 300 ლარის მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანი.

ბ-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მისი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

ბ-----მა კვლავ განიზრახა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით თაღლითურად დაუფლებოდა რომელიმე მიკროსაფინანსო ორგანიზაციის კუთვნილ ფულად თანხას. ამ მიზნით, ინტერნეტის გამოყენებით, ბ-----მა 2015 წლის 28 სექტემბერს ო-----ის სახელით შპს „ქ-----“-ს ელექტრონულ ვებგვერდზე გააგზავნა მოთხოვნა სესხის დამტკიცების შესახებ, ხსენებული განცხადების საფუძველზე 2015 წლის 28 სექტემბერს ო-----ის საბანკო ანგარიშზე ჩაირიცხა ფულადი თანხა 450 ლარის ოდენობით, რომელსაც იმავე დღეს ქ. თბილისში მეტრო ვარკეთილში მდებარე საქართველოს ბანკის ბანკომატიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნის დაეუფლა ბ-----ი. ბ-----ის ქმედებით შპს „ქ-----“-ს მიადგა 450 ლარის მატერიალური ზიანი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ქ. თბილისის ისანი-სამგორის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა რ-----ემ, რომელმაც მოითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის განაჩენში ცვლილების შეტანა და მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრა.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ

სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა თვლის, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა ბ-----ის მიერ განხორციელებულ ქმედებას. ბ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულია საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, კერძოდ: მოწმეების კ-----ის, ო-----ის, დ-----ის, ლ-----ის, ს-----ის, ა-----ის გამოკითხვის ოქმებით, თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 13 მაისის განჩინებით მიკროსაფინანსო ორგანიზაციებიდან ინფორმაციის გამოთხოვის თაობაზე, განჩინების საფუძველზე შპს "ქ-----" -დან, შპს "ს-----" -დან და შპს "T-----" -დან გამოთხოვილი ინფორმაციით, თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 19 მაისის განჩინებით ინტერნეტპროვაიდერი კომპანია "ს-----" -დან ინფორმაციის გამოთხოვის თაობაზე, მიკროსაფინანსო ორგანიზაციებიდან გამოთხოვილი დოკუმენტაციის დათვალიერების ოქმებით და საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც სასამართლო სხდომაზე არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

რაც შეეხება სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრის თაობაზე, პალატა ვერ გაიზიარებს ვინაიდან მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ კანონის მოთხოვნის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად გაითვალისწინა ჩადენილი დანაშაულის მოტივი, მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის პიროვნება, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები, რომ აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, სადავოდ არ გახდა მტკიცებულებები და ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, ასევე ის გარემოება, რომ ჰყავს მეუღლე, ორი მცირეწლოვანი შვილი და ელოდება მესამე ბავშვს და ისე განუსაზღვრა მას, საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, სამართლიანი სასჯელი, რასაც პალატაც ეთანხმება და თვლის, რომ ბ-----ისათვის დანიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ასევე პალატა განმარტავს, რომ სასამართლომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი, თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

ამასთან, სააპელაციო პალატის სხდომაზე მსჯავრდებულის განცხადებით, მან აანაზღაურა ზიანი, ხოლო სააპელაციო საჩივარში არ ყოფილა მითითებული რაიმე ახალი

გარემოებაზე, რომელიც შეიძლება უფრო მკაცრი სასჯელის საფუძველი გამხდარიყო.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე პალატა თვლის, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 30 ნოემბერის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ქ. თბილისის ისანი-სამგორის რაიონული პროკურატურის პროკურორის რ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 30 ნოემბერის განაჩენი დარჩეს უცვლელი.

1) ბ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 14 აგვისტოს ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

2) ბ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 21 აგვისტოს ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

3) ბ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 26 აგვისტოს „T----“-ს პირველი ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

4) ბ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 26 აგვისტოს „T----“-ს მეორე ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

5) ბ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2015 წლის 27 აგვისტოს „T----“-ს ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

უფრო მკაცრმა სასჯელმა, შთანთქმის ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, ბ-----ს დანაშაულთა ერთობლიობით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ბ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო, გაუქმებულია.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და მიექცევა აღსასრულებლად გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი